

Teatry / Théâtres

Théâtres

Théâtre des Déchargeurs

Lokalizacja: 3, rue des Déchargeurs.

Budynek został zbudowany w 1708 roku przez Marie Orceau. W 1979 roku trupa komików, przyjaciół, architekt, malarz i poeta – aktor Vicky Messica (1939 – 1998), kawaler Orderu Sztuki i Literatury, wynajmują opuszczony budynek na 3, rue des Déchargeurs. Od września 1982 roku odbywają się już regularne przedstawienia.

Théâtre des
Déchargeurs.

Théâtre du Châtelet

Lokalizacja: 1, place du Châtelet, 2, rue Edouard Colonne.

Teatr został otworzony w 1862 roku. Program obejmuje głównie musicale, w tym operetka, klasyczne koncerty, jazz, recitale i taniec. Od 2002 roku odbywa się tu również „César du cinéma” – ceremonia wręczenia nagród Cezara.

César to prestiżowa, francuska nagroda filmowa przyznawana przez Akademię Sztuki i Techniki Filmowej (*Académie des arts et techniques du cinéma*) od 1976 roku. Jej nazwa wywodzi się od Césara Baldacciniego (1921 – 1998), francuskiego rzeźbiarza, który stworzył wręczaną artystom statuetkę.

Roman Polański zdobył największą liczbę (cztery) nagród Francuskiej Akademii Filmowej. Po raz pierwszy w 1980 za *Tess*, następnie w 2003 za *Pianistę*, później w 2011 za *Autora widmo*, aż w końcu w 2014 roku za film *Wenus w futrze*.

Cezary są często wymieniane jako francuski odpowiednik Oscarów w USA. W roku 2007 statuetkę otrzymał film: Paula Verhoeven'ea „*Elle*” – „*Ona*”.

Théâtre du Châtelet jest członkiem ResEo (Europejskiej Sieci opery i tańca).

Budowa teatru miała miejsce między 1860 a 1862 rokiem na miejscu dawnej twierdzy – *Grand Châtelet*, która służyła jako więzienie, zniszczone w 1808 roku za panowania Napoleona I. Budowa teatru jest dziełem Gabriela Davioud i została zlecona przez barona Haussmanna.

W 1863 roku słynny aktor Frédéric Lemaître (1800 – 1876) odgrywa tu „*Don César de Bazan*”, na występy zapraszani są tacy kompozytorzy jak Czajkowski, Grieg, Richard Strauss czy Debussy.

Od 1980 roku Teatr zwany jest w Paryżu, *Théâtre musical de Paris*.

Od kwietnia 2017 do 2019 roku teatr zamknięto od z powodu remontu.

Od lewej strony: *Théâtre du Châtelet*, *Fontaine du Châtelet*, *Théâtre de la ville* i most *Pont au Change*.

Théâtre de la Comédie Française

Lokalizacja: 1, place Colette.

Comédie-Française (Komedia Francuska) albo *Théâtre-Français* (Teatr Francuski), istnieje od 1680 roku, choć hołduje jeszcze starszym tradycjom molierowskim.

Molier jest uważany za patrona instytucji znanej jako „Dom Moliera” „*Maison de Moliere*”. Krzesło, na którym aktor zmarł podczas wykonywania jego dzieła Chory z urojenia (*Le Malade imaginaire*), gdy odgrywał scenę śmierci Chorego stoi na honorowym miejscu.

Mottem teatru jest: „*simul et singulis*”, co oznacza „być sobą i zostać sobą”.

Comédie-Française została utworzona przez dekret królewski Ludwika XIV w 1680 roku, aby połączyć tylko dwie trupy paryskie, trupę z *Hôtel Guénégaud* i z *Hôtel de Bourgogne*.

Théâtre de la Comédie Française zajmował w czasie swojej ewolucji kilka sal:

- *Théâtre de Guénégaud* lub *Salle du Jeu de paume de la Bouteille* (1680 – 1687), w szóstej dzielnicy.
- *Salle des Fossés-Saint-Germain* (1687 – 1770), przy rue des Fossés-Saint-Germain-des-Prés (obecnie 14, de la rue de l’Ancienne-Comédie).

Théâtre de la Comédie Française.

– *Salle des Machines* w *Palais des Tuileries* (1770 – 1782), zwana również *Théâtre des Tuileries*, który został zamknięty w 1789 roku.

– *Salle Luxembourg* w *Théâtre de l'Odéon* (1782 – 1793). Teatr znajduje się w szóstej dzielnicy.

– *Salle Richelieu* (od 1799 do dzisiaj), zaprojektowany przez architekta Victora Louis na skraju ogrodu *Palais Royal*. Teatr może pomieścić 862 widzów. Znajduje się tu wyżej wspomniane „krzesło Moliera”.

– *Théâtre du Vieux-Colombier* (od 1993 do dzisiaj), mieści się przy 21, rue du Vieux-Colombie w 6. dzielnicy. Teatr został utworzony przez Jacques Copeau w październiku 1913 roku w dawnej *Athenée-Saint-Germain*. Dla nazwy wybrał jedną z ulicy, aby ułatwić publiczną lokalizację.

W listopadzie 1917 roku trupa z Vieux-Colombier przenosi się do Nowego Jorku do Teatru Garrick, a w 1920 roku, powraca z powrotem do Paryża.

– *Studio-Théâtre* w *Carrousel du Louvre* (od 1996 do dzisiaj).

– w 2012 roku, tymczasowo otworzono strukturę zwaną „*Théâtre éphémère*”, która została zbudowana w *Galerie d'Orléans* w *Palais Royal* ze względu na prace remontowe w *Salle Richelieu*. Jest to drewniany teatr o pojemności 746 miejsc, zaprojektowany przez Alain-Charles Perrot.

Ciekawostką jest, że od 1993 roku jednym z „*sociétaires honoraires*” jest Andrzej Seweryn*, który w Komedii Francuskiej nie tylko występuje, ale także reżyseruje.

Théâtre du Palais-Royal

Lokalizacja: 38, rue Montpensier.

Już w 1753 roku w północno-zachodnim rogu ogrodów Palais-Royal wzniesiony został teatr lalek, który miał bawić dzieci jego właściciela, księcia Orleanu – Ludwika Filipa Burbona-Orleańskiego.

Obecny teatr początkowo znany jako *Théâtre des Beaujolais* był teatrem lalek o pojemności około 750 osób, który został zbudowany w 1784 roku przez architekta Victora Louisa. Nazwany został na cześć młodszego brata przyszłego króla Ludwika Filipa, Louis-Charles Comte Beaujolais. Nieoficjalna nazwa to – *Le théâtre des „Petits Comédiens”*.

W 1790 roku został przejęty przez Mademoiselle Montansier – Marguerite Brunet (1730 – 1820) i stał się znany jako *Théâtre Montansier*. Zaczęto wystawiać włoskie operetki tłumaczone na język francuski. Po dekretacji Napoleona o teatrach w 1807 roku wprowadzono znaczne ograniczenia dotyczące rodzajów utworów, które mogłyby być wykonywane i teatr był używany do występów tanecznych, takich jak akrobatyka, taniec na linie. W 1812 roku Teatr został przekształcony w kawiarnię z przedstawieniami. Po rewolucji lipcowej w 1830 roku niektóre z ograniczeń zostały zniesione i ponownie pod nazwą *Théâtre du Palais-Royal* przedstawiano w nim komedie. Teatr stał się szczególnie znany z przedstawienia zabawnych komedii Eugène Labiche (1815 – 1888). Dziś teatr nadal prezentuje sztukę i inne lekkie rozrywki.

* Andrzej Seweryn (urodzony 25 kwietnia 1946) – polski aktor teatralny i filmowy, reżyser teatralny, dyrektor naczelny Teatru Polskiego im. Arnolda Szyfmana w Warszawie.

Théâtre du Palais-Royal.